Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26007
Copyright: Admont, Benediktinerstift

utilis sit corporis & animę utilia dimittere. Et nobis intelle
gentia ppter peccata plerasq. corporum euenire debilitates.
& iccirco prius dimittunt peccata. ut causis debilitatis abla
tis. sanitas & corporis & animę perfecta restituat. Ipsum quę
esayas. ppheta dixit. q. delet omnium iniquitates. & potestatem ha
bet nra dimittere peccata. & parat se si nos remissionem pec
catorum querimus. et cum luctu & lamentatione impenitentia
lacrimosa. nec humilia. & pura confessione. Pura itaq.
confessio est. ea non admittere amplius q. deflentes. aceteris
quoq. utilis cauta considerationem nos custodire. in oratio
ne & opere di iugiter perseuerare. Qd q. aut surge tolle lec
tum tuum. tale est ac si dicat. Surge pfide. uenit ad xpm.
tolle lectum tuum. sequere xpm. omibus uitiis & uoluntati
bus tuis. iunge te unitati corporis x. id est scis & electis
di iustis operib comisceri stude. Siue aliti delecto surge
re est. anima se a carnalib desideriis ubi egra quiescebat abs
trahere. Lectum tollere est. ipsa qq. carnem pcaneme fre
na correcta ppter spem celestium pmiorum deliciis puari trenis.
Lectus enim iste conuisatio carnalis accipi potest quę per
singlas noctes lauari & rigari oportet. id est puniendo quq.
noxę maculis digno flumine penitentię castigari. &
non solum leuare lectum. id est conuisationem nram sursum
attollere. sed domum aia repetere. hoc est ad paradysum re
dire cuenit. Ea enim uera domus q. hominem primum suscepit. qa
mea formatus est. & in iure amissa. sed fraude diabo